

tagelsen være Regel, saaledes at Dispensation i Virkeligheden blev given for længere Tid eller indtil videre — jeg husker ikke nøje Ordene. Jeg havde den Glæde og Tilfredsstillelse, at saaledes som antydet af mig i sin Tid blev det ogsaa effektueret i Løbet af det følgende Aar. Altsaa, Dispensationen er given indtil videre, og dette „indtil videre“ skal, saa vidt jeg i dette Øjeblik formaar at sige noget fast og bestemt derom, „gælde, indtil vi komme til en virkelig Revision af den Lov, hvis Revision vi have udsat til et følgende Aar.

Dermed takker jeg for Modtagelsen af Forslaget og venter, at det vil gaa videre uden Vanskeligheder.

Rasmus Hansen: Den højtærede Landbrugsminister fandt ingen Anledning til at komme ind paa de Bemærkninger, der ere faldne med Hensyn til, hvad den kommende Revision skal gaa ud paa. Saa vidt jeg har hørt af de fremsatte Udtalelser, er der ikke kommet nogen som helst Antydning af, i hvilken Retning den kommende Revision skulde gaa.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Det var en Grund mere for mig til ikke at indlade mig herpaa.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Handel med Smør og fremmede Landbrugsprodukter m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2199 ff.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

C. Sørensen: Det Lovforslag, der her foreligger til Behandling, er i det væsentlige det samme, som var til Behand-

ling i forrige Rigsdagssamling. Men det er, som allerede nævnt af den højtærede Landbrugsminister, ændret paa flere Punkter i Overensstemmelse med de Ønsker og Krav, der fra flere Sider bleve fremsatte ved Forslagets første Behandling her i Tinget i Fjor og ved den Udvalgsbehandling, som Forslaget var Genstand for. Udvalget naaede dog ikke at faa Forslaget frem til anden Behandling her i Tinget i Fjor, men afgav under den 16. April en Beretning om Sagen.

Lovforslaget tager, som bekendt, Sigte paa at erstatte Loven af 30. Marts 1906 om Handel med samt Ind- og Udførsel af Landbrugsprodukter, men det gaar betydeligt videre i flere Henseender. Det, Loven af 30. Marts 1906 gik ud paa, var jo i særlig Grad to Ting, nemlig for det første, at udenlandske Landbrugsprodukter af den i Loven omhandlede Art skulde ved Salg her i Landet eller ved Udførsel til Udlandet være mærkede paa en saadan Maade, at man kunde være sikker paa, at Varen ikke var dansk Produkt; de skulde altsaa sælges som udenlandske Landbrugsprodukter. Det andet Punkt var, at man fastsatte et for hele Landet gældende fælles Mærke for Smør, der udførtes, og som skulde godtgøre, at Produktet var dansk. Man gjorde altsaa ved Loven af 1906 paa en Maade Lurmærket statsanerkendt; ved at paatrykke vore Smørdritler Lurmærket gav man det derigennem Anerkendelse som dansk Produkt. Lurmærket var i Virkeligheden et Mærke, der var indført af en privat Forening, Smørmærkeforeningen, men ved Loven af 1906 fik det Statsanerkendelse. Det var de to vigtigste Punkter i Loven af 1906. Om disse Bestemmelser, og da navnlig den sidste, have bragt saa store Resultater, som mange ere tilbøjelige til at mene, er maaske tvivlsomt, men det skal jeg ikke komme ind paa.

Som allerede nævnt gaar det nu forelagte Lovforslag betydeligt videre end Loven af 1906. I formel Henseende er der sket det, at Lovens Titel er forandret. Dernæst er Lovforslaget delt i forskellige Afsnit, der bidrage til at gøre de enkelte Bestemmelser mere overskuelige. Foruden at optage de vigtigste Bestemmelser af Loven af 1906 indeholder Forslaget adskillige Hovedbestemmelser, som jeg skal